

Bewoners met beperking opgesloten in eigen woningen door kapotte lift: 'Dit leidt tot een sociaal isolement. Ik doe niks meer'

Jan Karel Jansen-Venneboer, bewoner van De Veste op IJburg, rijdt de 'spooklift' in naast zijn appartement op de vijfde verdieping. Beeld Mariet Dingemans

Appartementencomplex De Veste op IJburg wordt geteisterd door een spooklift: soms doet hij het, soms niet. Dat is voor iedereen een probleem, maar voor bewoners in een rolstoel een regelrechte ramp.

Malika Sevil 9 maart 2024, 03:03

De lift in haar appartementencomplex was altijd al onbetrouwbaar, maar sinds november vorig jaar is hij zo vaak stuk dat de rolstoelafhankelijke student Merel een keuze moest maken: óf ze bleef in deze woning en nam voor lief dat ze met regelmaat thuis opgesloten zat en dus ook geen colleges kon volgen. "Óf ik liet mijn leven doorgaan."

Ze koos voor het laatste.

Sinds eind vorig jaar logeert Merel weer bij haar ouders. Tijdelijk. Het is een noodoplossing. Eentje die haar zwaar valt. “Ik denk voortdurend: wanneer kan ik weer naar huis?” Ze volgt van een afstandje hoe het met de lift gaat. Maar die is nog steeds, ook na verschillende reparaties, om de haverklap stuk.

Het gaat om de lift in het deel van appartementencomplex De Veste dat aan de IJburglaan ligt. Woningcorporatie De Alliantie verhuurt daar een aantal zelfstandige zorgwoningen aan mensen met een lichamelijke beperking. In het pand zit ook een steunpunt met verpleging en woonbegeleiders van Ons Tweede Thuis. Deze zorgwoningen én diverse koopwoningen liggen in het complex kriskras door elkaar. Naast Merel wonen er nog vier andere mensen die afhankelijk zijn van een rolstoel. En ook zij zitten dus gevangen.

Advertentie

Boodschappen inslaan voor het geval dat

Want zo mag je het echt wel noemen, zegt Jan Karel Jansen-Venneboer (78). Gevangen. Hij woont op de vijfde verdieping en vertrouwt de lift voor geen meter. “Een tijdje geleden deed hij het drie dagen achter elkaar niet. Een ramp. Ik woon alleen. Ik moet alles zelf doen, maar als de lift kapot is, kan ik niks.”

Jansen-Venneboer zit in zijn appartement waar de zon gul naar binnen schijnt. In zijn kamer hangen de vlaggetjes met ‘75 jaar’ er nog van een paar verjaardagen geleden, de kunstkerstboom is ook blijven staan. Jansen-Venneboer, een gepensioneerd reclameman, die ‘gedonder met het hart heeft gehad, tot aan een beroerte aan toe’, zit in een rolstoel en probeert nu te genieten van de kleine dingen. Even langs de winkel om een bosje tulpen te kopen, een frisse neus halen, de krant lezen, bezoek van zijn lieve dochter, van die dingen.

“Maar nu kan ik door die kapotte lift vaak niet eens naar de brievenbus om de krant te halen.” Tegenwoordig slaat hij ook extra boodschappen in. “Voor het geval ik weer in mijn woning vast kom te zitten.”

Volgens buurman John Dobber (51), die ook afhankelijk is van zijn rolstoel maar in een ander deel van het complex woont, is de lift door de bewoners gedoopt tot ‘spooklift’. “Hij doet waar hij zin in heeft.”

De lift gaat naar verdiepingen waar je niet naartoe wil en uiteraard hebben er ook mensen in vastgezet. De ene dag doet hij het wel

hebben er ook mensen in vastgezet. De ene dag doet hij het wel, de andere dag niet – met de onvoorspelbaarheid van een dienstregeling van de NS op een regenachtige herfst dag.

Sociaal isolement

Ook veel mensen van de verzorging durven de lift niet meer te nemen, zegt Jansen-Venneboer. “Ze zijn bang dat ze blijven steken. Liever lopen ze vijf trappen omhoog en dan komen ze hier uitgeput aan. En wat als er hier brand uitbreekt? Nou, dan staat het op de voorpagina van *Het Parool*.”

Wat er precies aan de lift mankeert, weten de bewoners niet. Maar ze krijgen na een melding of een klacht van De Alliantie of de monteur van de lift vaak te horen dat het ‘wachten is op een onderdeel’. Dat het gebrek aan een stukje metaal of kunststof zo’n grote impact kan hebben op een mensenleven, zullen velen zich niet realiseren, zegt Merel. “Dat ik nu niet thuis kan wonen, zet mijn hele leven op zijn kop. Ik ben doodmoe.”

Haar dagen op IJburg waren namelijk tot in de puntjes georganiseerd en gefinetuned. Meerdere keren per dag kreeg ze zorgverleners over de vloer voor bijvoorbeeld het wassen en aankleden. Nu doen haar ouders dat. Ze kreeg op IJburg fysiotherapie, maar moet dat nu ook missen. “Mijn lijf gaat daardoor achteruit. En hard ook.” Haar vrienden op IJburg ziet ze niet en ze mist de mentale coaching die ze aan huis kreeg. “Dit leidt tot een sociaal isolement. Ik doe niks meer.” Merel kan weliswaar naar school. “Maar het lukt me niet goed om me te focussen op huiswerk.”

Kortom: ze weet even helemaal niet hoe dit verder moet.

De bewoners van De Veste voelen zich niet serieus genomen door hun verhuurder De Alliantie. Ze hebben de storingen al heel vaak gemeld, maar een échte oplossing blijft uit. Telkens komt de reparatiedienst de lift repareren en even later herhaalt de hele riedel – klacht, reparatie, defect – zich opnieuw. Jansen-Venneboer: “En elke keer weer dezelfde smoes: Er zijn geen onderdelen meer.”

Reactie De Alliantie

De Alliantie erkent dat er problemen zijn met de lift en laat in een reactie weten dat ‘heel vervelend’ te vinden voor de bewoners. Dit jaar nog komt er groot onderhoud aan de lift, belooft De Alliantie. Dat heeft de Vereniging van Eigenaren (VvE), waar de corporatie deel van uitmaakt, besloten. “Wij gaan ervan uit dat de problemen hiermee worden opgelost,” zegt De Alliantie.

Merel en Jansen-Venneboer zien het somber in. Zij heeft er weinig fiducia in, eerdere revisies losten de problemen immers ook niet op. Hij ziet het vooral als zoethoudertje. “Deze lift is gewoon op. Een revisie gaat niet helpen. Er moet een nieuwe lift komen,” zegt Merel. “Op mijn website wil ik dat een revisie niet oplost.”

merel. Op zijn minst wil ik dat er serieus met ons wordt meegedacht en dat wordt geaccepteerd dat hier mensen met een beperking wonen, wier levens je niet zomaar stil kunt leggen. Als je zo afhankelijk bent als wij, dan durf je niet zo makkelijk voor jezelf op te komen. Als er aan alle kanten wordt geroepen: ‘Ja, het kost zoveel geld.’ Of: ‘Het is zoveel moeite’, dan durf je op een gegeven moment niets meer te zeggen. Maar wat blijft hangen is het gevoel: wij doen er niet toe.”

De naam Merel is gefingeerd. Naam en achternaam zijn op de redactie bekend.

Over de auteur: [Malika Sevil](#) werkt 25 jaar voor *Het Parool*. Ze schreef veel over gezondheidszorg, ook deed ze verslag van de coronacrisis. Sinds 2022 schrijft ze over kansenongelijkheid, armoede en de kloof.

Appartementencomplex De Veste aan de IJburglaan. Woningcorporatie De Alliantie verhuurt er een aantal zelfstandige zorgwoningen aan mensen met een lichamelijke beperking. Beeld Mariet Dingemans

Dagelijkse nieuwsbrief

Elke dag het belangrijkste nieuws vanuit Amsterdam.

Lees ook

Geselecteerd door de redactie

Reportage

Kapotte liften nekken bewoners De Witte Kaap

Plus

Nieuws

Mindervalide reizigers in de knel door langdurig kapotte liften op stations: ‘Kon xerron niet op of af’